

Список використаних джерел

1. ІТ-платформа освітньої діяльності викладача — Рівень І — Головка, Петренко — INIT901U [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://193.110.163.11/moodle/course/view.php?id=8>.
2. ІТ-платформа освітньої діяльності викладача — Рівень ІІ — Сільченко, Петренко, INIT902U [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://193.110.163.11/moodle/course/view.php?id=9>
3. ІТ-платформа освітньої діяльності викладача — Рівень ІІІ — Сільченко, INIT902U [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://193.110.163.11/moodle/course/view.php?id=10>
4. Створюємо дистанційний курс крок за кроком — Сільченко, Красюк - IDTN922 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://193.110.163.11/moodle/course/view.php?id=4>

Тетяна СТЕЦЬЮК, к.е.н., доцент

Ольга ДИМНІЧ, к.е.н., доцент

кафедра банківської справи та страхування

ЗАГАЛЬНООСВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Глибинна турбулентність огорнула весь світ та перелицювала повністю освітній простір. У системі освіти змінилися всі аспекти та складові: цілі, методи, форми, суб'єкти, важелі та підходи. Серед важелів цифрової освіти, які спрямовані на забезпечення ефективного функціонування мотивації здобувачів вищої освіти та підвищення продуктивності їхньої самопідготовки в умовах карантинних обмежень є дистанційне навчання. Дистанційне

навчання - спосіб організації процесу навчання, заснований на використанні сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій, що дозволяють здійснювати навчання на відстані без безпосереднього контакту між викладачем та здобувачем [1]. Таке навчання відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчання у спеціалізованому середовищі, яке створено на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій які потрібно освоїти кожному викладачу.

Зазначимо, що дистанційне навчання є одним із головних шляхів інформатизації і автоматизації освіти, дозволяє передавати значні обсяги різної інформації на відстані та використовувати новітні технології у навчанні, слугує підвищенню ефективності освіти як такої. Регулюється дистанційне навчання Конституцією України, Законами України «Про вищу освіту», «Про Національну програму інформатизації» та іншими нормативними документами такими як: Національна доктрина розвитку освіти, Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні, наказ Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про дистанційне навчання, «Про створення Українського центру дистанційної освіти.

Необхідно зауважити, що перші кроки в розвитку дистанційної освіти нашої країни були зроблені ще наприкінці 90-х років і цьому сприяло прийняття Верховною Радою Закону «Про національну програму інформатизації», в якій сформульовані завдання з інформатизації освіти та визначено напрямки реалізації. Характерними рисами дистанційної освіти є гнучкість, модульність, паралельність, велика аудиторія, економність, технологічність, соціальна рівність, інтернаціональність тощо.

Отже, середовище у якому працює сучасний викладач вищої освіти зазнало перманентних змін, до яких необхідно пристосуватися, які набули рис «нової нормальності». Досить кардинально трансформувалися звичні правила буття викладача в освітньому просторі. Правила не тільки змінилися - вони і надалі продовжують мінятися. Викладач далеко не завжди розуміє та

сприймає ці нові правила, він прагне до стабільності, адже формувався та розпочинав академічну кар'єру саме за таких умов. В той час як для сучасного здобувача перманентність змін, хаос – норма життя. І це породжує значний соціальний розрив, непорозуміння, «змиває» з традиційних шляхів викладання та наукової діяльності [2].

Сучасні умови повністю сприятливими для навчання назвати складно, але до них потрібно пристосовуватися. Це змушує викладачів та здобувачів швидко опановувати навички дистанційного спілкування, використовувати нове програмне забезпечення та терміново переформатовувати структуру навчальних курсів, наповнювати дистанційні курси, розробляти та застосувати нові методи контролю тощо.

Таким чином, на зміну особистому спілкуванню в аудиторіях прийшли електронна пошта, Zoom та різноманітні системи відео-конференцій, Moodle, телеграм канали, меседжери, інші сучасні комунікаційні технології. Гнучкість та широкий інструментарій дистанційної освіти дав змогу використовувати ці технології при очній формі навчання (перевірка домашнього завдання, контроль рівня засвоєння навичок та вмінь) в поєднанні із заочною формою (консультації в режимі «онлайн», телеконференції та контролю), а також як окремий тип організації навчання (веб-курс, тренінг). З використанням новітніх засобів усі необхідні навчальні ресурси (підручники, посібники, дидактичний матеріал, педагогічні програмні засоби тощо) зберігаються в єдиному сховищі з постійним доступом до них.

Більшість викладачів вищої освіти до введення дистанційного навчання не мали суттєвого досвіду користування інструментами онлайн-освіти, тож університети мали забезпечувати навчання викладача. В КНЕУ таке навчання забезпечив Інститут дистанційної освіти, запровадивши дистанційні курси для викладачів, адже успішний розвиток дистанційного навчання без вирішення проблем підготовки кадрів неможливий.

Отже, метою впровадження дистанційного навчання у вищих навчальних закладах є організація якісного навчально-виховного процесу «на

відстані» з використанням новітніх інформаційно-комунікаційних засобів та відкритим доступом до освітніх ресурсів. За даними Forbes, у 2021 – 2022 роках спостерігаються такі тенденції дистанційного навчання: прикладне навчання, високошвидкісне навчання, покращення практичних навичок, покрокове - т.з. мікронавчання, гнучкий формат навчання (індивідуальний підхід) [3]. Саме такі форми навчання допоможуть швидко адаптуватись до вимог інформаційного суспільства та підготувати майбутнього спеціаліста. Тільки у поєднанні з традиційними формами, дистанційна освіта у вищому навчальному закладі може надати широкий спектр освітніх послуг абітурієнтам і здобувачів для набуття необхідних навичок та вмінь для майбутньої професійної діяльності, а викладачам сприяє у підвищенні власної кваліфікації. КНЕУ активно приєднався до цього процесу та успішно проводить дослідження у напрямках розробки нових стандартів, форм і методів змішаного типу навчання.

Проте використання дистанційного навчання має і деякі недоліки, з яких можна виділити: виникнення перебоїв в доступі до віддалених ресурсів, що може призвести до втрати або пошкодження даних; некомпетентність педагогів в питанні організації дистанційної освіти з використанням нових інформаційно-комунікаційних технологій; складність контролю самостійності виконання завдань; складність мотивації та контролю своєчасності виконання завдань через відведення більшої частини навчального матеріалу на самостійне опрацювання; складність організації спільних видів діяльності з метою комунікації та обміну досвідом.

Список використаних джерел

1. Згуровский М.З. Развитие системы дистанционного образования в Украине // Higher Education Open and Distance Learning Knowledge Base for Decision-Markers: Materials of Meeting of the IITE Focal Points in the CIS and Baltic Countries/ Kiev IITE, 2003. С. 50-53.

2. Астахова Е.В. Информация к размышлению (или некоторые задачи кадрового обеспечения системы образования). URL : <http://dspace.nua.kharkov.ua:8080/jspui/handle/123456789/646>. (дата звернення: 06.12.2020).
3. Five Major Trends In Online Education To Watch Out For In 2021. URL: <https://www.forbes.com/sites/forbesbusinesscouncil/2021/02/02/five-major-trends-in-online-education-to-watch-out-for-in-2021/?sh=55428f1721eb> .